

אם תהיה לצה"ל

רמטכ"לית.

היא תצהיר שהיא דתית

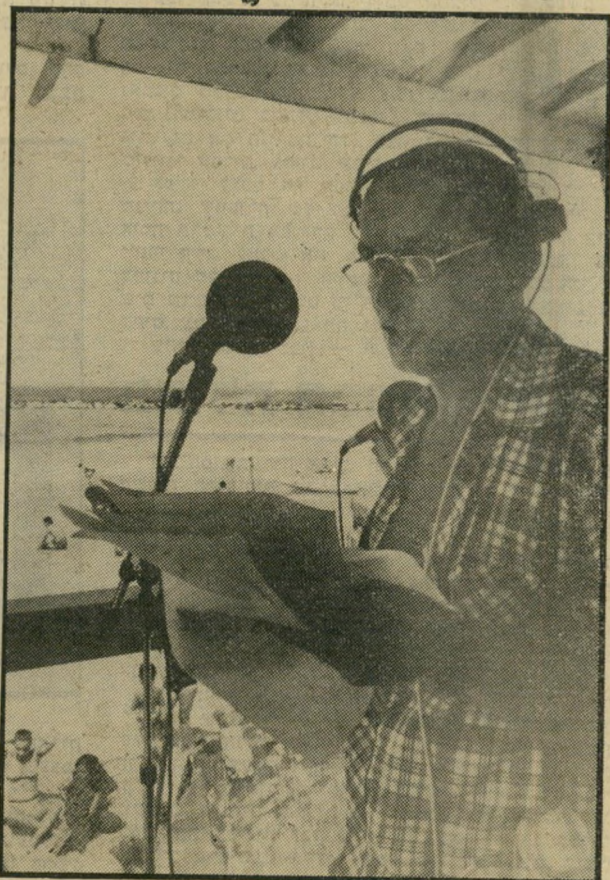

אפילו המיניסקוס שלי לא ידרוך בחפירות עיר-דוויד!

■ צ'רלי אבן, אחיו של האסיר סדומון אבן, שיועמד למישפט חוזר בעניין הרצח שאירע ברחוב הירקון בתחילת שנות ה-70, בא לארץ כדי לקחת את אחיו עימו לצרפת. צ'רלי יחזור לבדו, משום שה מישפט החוזר עדיין לא החל.

■ העיתונאי מנחם זיל-ברמן הציע לח"כים, בתוכנית הרדיו של גלי צה"ל, יתוש בראש, את הסיסמה הבאה: "ח.כ. דבר פעמיים לפני שאתה חושב!" כשנשאל מהי קומה וקופה השיב: "הליכה מיוחדת של אלה שלא רוצים להיכנס לכלא." מאיר שליו סיפר, באותה תוכנית, שבשיר אותם של מצידת זאב כתוב: "שתי גדות לישבן." זילברמן טען שגלי צה"ל אינם משדרים בשחור-לבן, כדי למנוע אפלייה, ושליו הוסיף שלצה"ל אין

■ לגבי ההתקלות הראשונה שהיתה בין יושב-ראש הכנסת, מנחם סבידור, ומזכיר-הכנסת, נתנאל לורך, יש יותר מגירסה אחת. יושב-

יוסי גרבר שדרן תוכנית הרדיו, "כל צבעי הקשת" שידר את אחת התוכניות האחרונות בשידור-חי מחוף ימה של תל-אביב. גרבר, שהוא שחקן תיאטרון, עמד על סוכת המציל ומתרחצים רבים נאספו סביבו כדי לראותו.

ראש הכנסת טען (העולם הזה 2293) שכאשר היה ראש ענף מישטר-ונוהג בצה"ל, הוא תפס את לורך, שהיה אז חייל, כש הוא מחובק עם בחורה, והעמידו לדין. ללורך יש גירסה אחרת. באותה תקופה היה אומנם סבידור ראש ענף מישטר-ונוהג, אך לורך עצמו היה קצין ושלישו של מי שהיה אז הרמטכ"ל, ייגאל ידין. סבידור אומנם ראה את לורך מחבק את הבחורה — שהיתה, אגב, אשתו של לורך — אך לא העמידו לדין. בישיבה שבה השתתפו השניים, כעבור זמן, שלח סבידור פתק ללורך ובו כתב: "זה לא יפה לחבק את אשתך ברחוב." השיב לו לורך: "ולחבק את מי שלא אשתי זה כן יפה?"

רמטכ"לית, כי גם היא היתה מצהירה, ואו לא היה צבא.

■ השחקן שלמה ניצן הוא איש מצחיק גם בחייו הפרטיים. ביום השישי האחרון, כשקנה את קניית-השבת שלו בסופר-מארקט, הבחין בחברה. דני קרמן, הקונה ירקות. הוא ניגש למיקרופון שעל שולחן המנהל וקרא: "קרמן, עזוב את החסה!"

■ המלחין יוני רכטר, שהוא גם נגן זומר, פירסם בימים אלה ספר, המכיל סיכום של שבע שנות הלחנה. לספר, שאת הפקתו יום רדיו אל-הדר, מצורפים תווים של לחניו של יוני.

אני משוגע להכניס את הראש שלי בין המר לגורן?

מנחם בגין עם נשיא-המדינה ורעייתו